

Лобши Сад

Број 27

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година XI.

Југославија и мир

Најновији догађаји у међународном политичком и дипломатском живогу поново нам могу улити најлепше убеђење, да је наша спољна политика на добром путу и да је Мала Антанта заиста заточница мира и поретка у Средњој Европи.

За развој политичких прилика у Европи је јасно и евидентно, да се иде у сусрет судбоносним променама. Док већина држава и народа улаже све своје силе и сву добру вољу да се очува крваво стечени мир, дотле с друге стране неке државе, а зна се које су то, никако не мирују и стално дају повода страховању, тако да се указала заиста потреба обезбеђења мира.

Француска Република која је не само у минулом Светском рату устала у одбрану правде и у заштиту малих и потиштенних народа, него је увек и у свакој прилици била заточница мира и напретка, и сада у садањим тешким приликама устаје путем својих претставника против свих оних који својим деструктивним радом у међународној политици угрожавају општи мир.

Пут госп. Бартуа, министра спољних послова Француске Републике, по европским центрима доказ је, колико напора улаже Француска да изглади спорна питања и да непосредним преговорима међу државама уклони несугласице и обезбеди светски мир. И поред своје високе старости г. Барту је стално на путу, неуморан је у Женеви на састанцима Друштва народа и уз много труда и успеха води преговоре са претставницима свих народа и држава.

Последња конференција Мале Антанте у Букурешту донела је таква решења која су изазвала силан утисак и одјек у целој свету. Мала Антанта и овом је приликом као увек до сада отворено и одлучно устала против свих и свакога, ко покуша да ремети светски мир и ко не жели да суделује у раду на консолидовању прилика и на савирању привредне кризе. Одлуке Мале Антанте неоспорно ће допринети да се пречисте прилике и да се у данашњу међународну политичку ситуацију унесе више одлучности и одређености.

За нас и нашу државу је од необично великог значаја пажња која је указана нашој претставници са стране министра спољних послова Француске Републике, а још више важности има чињеница да је на потпуно разумевање и одобравање наишао правац наше спољне

политике. Наша држава може бити поносита и сретна, што је своју спољну политику везала уз оне који се истински и искрено залажу за очување светског мира, за обезбеђење мирног развоја и напретка свих држава и за културу целокупног човечанства.

Наша држава жели и тражи мира, јер нам народ хоће у миру да се развија и да напредује. То исто желимо и другим народима. Не желимо ништа што је туђе, но хоћемо са свима својим суседима да останемо и да живимо у најбољим односима. Наша мирољубивост међутим никако није знак наше слабости или неких других прикривених намера. То смо доказали при напорима око склапања Балканског пакта и при побољшању односа са Бугарском.

Наша држава је вољна да среди и побољша своје односе и са осталим суседним државама. Но да би до тога сређи-

вања и побољшања односа могло доћи, потребно је дакако пре свега да и ти наши суседи покажу више предусретљивости, а својим нелојалним држањем ти ће наши суседи само супротно постићи од онога што желе и за чим теже, јер о ревизији мировних уговора не може бити ни речи. Ко тражи ревизију мировних уговора, тај руши светски мир.

Политика Мусолинија одвела је Италију у готово безвластан положај. Италија је своју политику и међународне односе везала за такве државе од којих неће имати нити може имати корисне подршке. Италија је изолована, јер са Немачком, Аустријом и Мађарском никада неће моћи да оствари своје циљеве, за које се зна, шта би оне донеле и какве би последице имале. Ми смо стога задовољни што се догађаји тако развијају, да наша спољна политика на свима линијама постиже пун успех. М.

Хиперпродукција наше интелигенције

У садашњим тешким привредним приликама настале су велике тешкоће и за социјални живот, те се услед тога изгубила и равнотежа социјалних снага. Последица тога је и т. зв. хиперпродукција интелигенције.

И ако се на први поглед чини да ово питање није тако важно поред толиких других проблема и невоља садашњице, ипак је питање хиперпродукције интелектуалне класе једно од најважнијих народних и државних питања, те му због тога треба посветити много пажње, како би се што пре и што правилније решило.

Но да би се ово питање могло правилно решити, потребно је пре свега констатовати да се под хиперпродукцијом интелигенције никако не мисли рећи, да ми имамо сувишан број школованих људи, него да је код нас превелик број оних који на основу своје школске спреме траже и очекују било државну, било самоуправну, било приватну чиновничку службу.

И за нас као и за сваки народ је знак културног напретка пораст број интелектуалне класе, али с обзиром на садање тешке економско-привредне прилике и општу финансијску кризу много невоље задаје питање: како да се упосли превелик број школованих и квалификованих интелектуалаца који траже чиновничку службу. Судбина ових интелектуалаца је озбиљан и тежак друштвени проблем, јер претежан број таквих интелектуалаца нема други извор за живот, него му је жи-

вотна егзистенција везана за јавну или приватну чиновничку службу.

Овај проблем хиперпродукције интелигенције би се можда донекле могао решити тако, ако би се с једне стране из службе уклонили они који су мање способни или имају мање квалификације или су пак материјално обезбеђени, а с друге стране да се редукцијом плата и припадности створе материјалне могућности за упослење незапослених. Ово је међутим при садањим тешким финансијским приликама неизводљиво, јер се на свим линијама спроводи најстрожија штедња искључиво из разлога да се олакша пореско оптерећење народа.

Када се дакле имају у виду финансијске прилике, онда остаје само једна могућност упослења неуспелених интелектуалаца, да се спроведе општа и најстрожија ревизија па да се из свих звања и служби уклоне сви неспособни, неквалификовани и материјално обезбеђени, те да се бар у извесној мери упосле они који имају потребне школске и стручне спреме а немају други извор за живот, нити могућности за издржавање.

Ова ревизија би у првом реду морала да обухвати све оне који и поред своје пензије заузимају било какво чиновничко место. Обзира не сме бити ни према коме и нико не сме бити изузетак. Нека је и најмањи број места која ће се овом ревизијом постићи, ипак се постигло нешто, јер најжалост још увек има у самоуправним звани-

њима па и по приватним службама таквих чиновника и званичника који примају пензије и заузимају активно чиновничко место.

Друга ревизија треба да се протегне на оне, који немају довољно школске и стручне спреме. Нека се и овом ревизијом упразни само мали број места, ипак ће се нешто постићи и олакшати решење проблема успелених неуспелених интелектуалаца.

Но и поред свега тога је потребно да се у свима школама стално и непрекидно врши најстрожије одабирање, те да се из школе уклоне сви они који не располажу ни са моралним ни са интелектуалним одликама које се траже од сваког интелектуалца и вршиоца званичних функција. Из школе треба да изађу као интелектуалци само они који ће са чашћу заузимати чиновничко или друго како место у друштвеном животу и који ће са успехом вршити своју службу.

Само тако са овим методама ће се у овим садањим тешким приликама моћи до извесне мере решити проблем хиперпродукције интелигенције, само тако ће се моћи бар нешто учинити да се упосле они интелектуалци који су доскојни да добију неку јавну службу.

Једна успомена

За министра саобраћаја постављен је госп. инж. Огњан Кузмановић, пореклом и родом Банаћанин, свештенички син из Српске Кларе, који је међутим одрастао и васпитан у Србији. Том приликом сетих се неког догађаја из ранијих времена, када нико ни у сну није слутио, да ће бити ово што је данас.

Пре двадесет и седам година — год. 1907 — у доба тешког царинског рата Србије са Аустроугарском био сам на градњи железница у Србији и то на прузи Параћин-Зајечар а у честобродичкој секцији у манастиру Св. Петци. Шеф секције био је г. Огњан Кузмановић, данашњи министар саобраћаја; виши инжињер био је Балиф, Немац из Аустрије, а који је иначе одавно умро. Инжињери су били г. Андра Станић, бивши министар, Михајло Јањушевић, који умро у ослобођеној Југославији као инспектор ман. саобраћаја; а најпосле моја маленкост. Подвижнињери су били г. Светозар Станковић, бивши министар, Миливој Соколовић, који је умро некако пред велики рат и Паул Сиринг, Прус, који је дошао у Србију из немачке Африке, приликом светског рата јуначки ратовао у Немачкој па после опет дошао у Југославију да ради као наш

симпатизер и добар пријатељ. Тачно у ово доба пре 27 година ишао је у бању стари Краљ Петар, па је путовао до Парана железницом, а одатле даље колима, те је требао у Св. Петци да доручкује а по својој побожности да се у манастиру мало и Богу помоли.

У секцији нас је осим два Немца било четир Војвођана и два Ужичана. Ми смо Војвођани дошли на мисао, да би требало дати и видне знаке нашој радости, што ће ту да прођи и ту мало застати стари омиљени Краљ, те г. Кузмановић нареди, да се начини лепа сеница од зеленог грања и славољук са натписом. Мени је пало удео, да водим рад на славољук а сеницу су градили подинжињери. Својеручно сам испртао слова на великој дашчаној табли: добро нам дошао, и обојио црвеном бојом, коју смо употребљавали за обележавање и нмерисање сталних тачака.

Стари Краљ Петар стигао је рано ујутро. Пратили су га министри Никола Пашић и Настас Петровић. Код сенице га је поздравео народни посланик Милетић а ми смо сви доживели ту срећу, да будемо лично приказани старом Краљу, да сваког од нас запита, одакле смо и како се то догодило, да је то била као нека војвођанска секција.

После тога отишао је стари Краљ у манастирску цркву, праћен а више вођен својим министрима, јер је мучен коствољом тешко ходао. Отстојао је благодарење, које је увеличао појући Тебе Бога Хвалим својим пријатним баритоном тадашњи подинжињер а данашњи Југословенски министар госп. Светозар Станковић. Видело се, да је стари Краљ као врло побожан човек био очито дирнут необичним благодарењем, које је увеличао својим појањем г. Станковић. Нико од нас није слутио, да ће се оно и обистинити, што смо у срцима својим желели, да ће наш напаћени народ стари Краљ Петар ујединити и да се у нашој средини налазе тројица, који ће бити министри у тој великој држави, коју ће створити стари Краљ.

Пошто је иначе г. Станковић био и наш домаћин, постарао се својом познатом окретношћу и довитљивошћу, да тога дана у оној усамљености добијемо ненадано добар ручак, те да нам тај дан не само услед своје појетичне већ и прозаичне стране остане у најбољој и најлепшој успомени. Иначе тешко да би ми се све то толико у памет урезало, да ми све још и данас лебди пред очима, као да је јуче било, а шта смо све међутим за тих 27 година претурили преко главе!

Иск. Миливој Матић.

Њ. Краљевско Височанство Кнез Павле примио дужност Претседника Друштва Црвеног Крста

Пре кратког времена Његово Краљевско Височанство Кнез Павле вратио се је са дужег пута из иностранства, а на Видовдан 28 јуна примио је дужност Претседника Друштва Црвеног Крста. Тога дана по подне претстављени су му у Двору чланови Претседништва и Извршног одбора Друштва, па је одржана конференција на којој су му први потпретседник сенатор г. Светозар Томић и Директор Друштва реферисали о општим пословима, а претседник Главног надзорног одбора и претседници секција по разним гранама рада Друштва.

Његово Краљевско Височанство Кнез Павле изразио је особито задовољство на досадањем раду и настојању Главног и осталих одбора Друштва да наш Црвени Крст у свакој прилици одговори дужностима, које су му поверене, очекујући од свих одбора и чланова Друштва да и даље истрају у томе раду и да га свесрдно помажу у вршењу претседничке дужности.

На тој конференцији закључено је, да се најактивније настави рад на проширењу организације у целој земљи, оснивањем одбора и повереништава Друштва у свима општинама, сходно одредбама Закона о Друштву Црвеног Крста, који то изричито прописује. Овај припремни рад, који је основа за извршење главних задатака Друштва, зависи првенствено од броја сарадника. Због тога се нарочита брига и пажња морају посветити придобијању чланова, те да и наше Друштво, по примеру многих других земаља, достигне ону снагу, коју наш Црвени Крст по својој раду потпуно заслужује, и која је нашој држави и нашем народу потребна. Према подацима, који су приспели до сада од државних благајни и режисера, знатно већи број државних службеника уписао се у чланство, војне команде и надлежства у томе предњаче; има команда где су сви, од највишег старешине до редова, уписани у чланство Друштва. Може се очекивати да ће до конца године скоро сви државни службеници својим уписом у чланство и активном сарадњом потпомоћи његов

рад, али највећа потпора очекује се од осталог грађанства. Организација још није свуда спроведена, али се показало да је успех брз и поуздан свуда, где има воље, пожртвовања и љубави према великој добротворној установи Црвеног Крста. У појединим крајевима, нарочито у Јужној Србији, има срезова са образованим одборима у свима општинама. У основним, средњим и другим школама уписано је преко 350 000 млађана, који се у организацији Подмлатка Црвеног Крста спремају за вршење дужности добрих грађана, чланова и самарјана Црвеног Крста.

Његово Краљевско Височанство Кнез Павле, дајући израза задовољству, што се прима дужности да стоји на челу нашег Црвеног Крста, упутно је свима сарадницима овај поздрав:

„Вративши се с пута из иностранства, примио сам са радошћу дужност претседника Друштва Црвеног Крста наше браће Краљевине Југославије.

Наше Друштво Црвеног Крста познато је и поштовано у народу по својој добротворној радци. То ми даје наде да ћу у вршењу поверене ми дужности наћи многобројне и одушевљене сараднике и да ће наш Црвени Крст бити спреман да изврши задатке, које његови узвишени заштитници и наш народ од њега очекују, па свима одборима, члановима и пријатељима Црвеног Крста упућујем свој срдчан поздрав. ПАВЛЕ“.

Главни одбор Друштва Црвеног Крста, повосан и срећан, што може са поуздањем и вером у успех наставити рад под руковођењем свога узвишеног Претседника, приступиће ускоро припремања за извршење и других важних задатака, а нарочито спремању свог помоћног особља — добровољних болничара и болничарки, поред спремања самарјана и самарјанки за указивање прве помоћи за случај непријатељског напада из ваздуха и у несрећним случајевима, што је и до сада вршено.

Из канцеларије Главног одбора Друштва Црвеног Крста у Београду, А. Бр. 7762 од 29 јуна 1934 године.

Соколи су приредили досадашњем команданту I Армије Госп. В. Николајевићу опроштајно вече

Соколско друштво у Новом Саду, ценићи рад и искрено пријатељство које је досадашњи командант I Армијске области, армијски генерал г. Војислав Николајевић у свакој прилици манифестовао према Соколском друштву у Новом Саду и Петроварадину и према соколству уопште, — приредило је у прошли четвртак увече у башти Парк хотела опроштајно вече у част генерала г. Николајевића. Генерал г. Николајевић, као што је повнато, ускоро напушта Нови Сад, где је уживао неподељене симпатије, а нарочито међу Соколима, и одлази на своју нову дужност у Скопље.

На вечери су били окупљени сви соколски радници из Новог Сада и Петроварадина, међу њима претседник Савезног просветног одбора С. К. Ј. г. Др. Владимир Белајчић, старешина Новосадске жупе г. Др. Игњат Павлас, старешине соколских друштава Новог Сада и Петроварадина као и Руског отсека г. г. Др. Тома Јовановић, В. Вишошевић и В. Ткачев, начелник жупе г. Милан Теодоровић и многи други угледни функционери.

Госте, армијског генерала г. В. Николајевића, помоћника команданта армије дивизијског генерала г. Белића, команданта

ваздухопловства дивизијског генерала г. Недића, начелника штаба I Армијске области пуковника г. Пређића као и начелника штаба Команде ваздухопловства пуковника г. Клобучара дочекао је у име Соколског друштва старешина г. Др. Тома Јовановић, поздравивши их добродошлицом.

За време вечере, г. Др. Тома Јовановић напико здравицу у част генерала г. Николајевића, жалећи што одлази из наше средине и захваљујући му на услугама које је у свакој прилици чинио соколству. „Молим вас, г. генерале — рекао је на крају свог говора г. Др. Јовановић, — да и у Скопљу према соколству задржите исте симпатије, јер што чините соколству у Скопљу исто је као да чините и нама овде у Новом Саду“.

После г. Др. Јовановића узео реч г. Др. Белајчић, и, наздрављајући помоћнику команданта I Армије генералу г. Белићу као претставнику те Команде, евоцирао је успомене соколског рада из прошлости које је недавно приликом слета у Сарајево имао прилике да употпуни, наиме да су још раније, уочи Видовдана 1914, аустријске власти сматрале соколство идентичним са српском војском. „То је — вели г. Др. Белајчић — било симболично, јер војска и соколство имају збиља исти циљ и исту девизу: рад и дужност према Краљу и Отаџбини“.

Генерал г. Николајевић, узевши затим реч, искрено се захвалио на овако топлим и срдчним речима које су му биле упућене. Сећајући се наших напора и борби, споменуо је и једну мисао о војсци која је, приликом читања наредбе о Ускршњим празницима на Крфу, изречена и која му је остала у трајном сећању: „Све што је младо и здраво, улази у војску и вечито је освежава, а све што је остарело излази из ње. Војска је вечита младост. А то важи и за Соколе“. Г. генерал је овом приликом одао признање раду новосадске жупе и друштвима Новог Сада и Петроварадина и њиховим старешинама, обећавајући да ће и надаље остати искрени пријатељ соколства.

После тога је г. Др. Павлас поздравео генерала г. Недића — на чему се г. Недић кратким и духовитим говором одмах захвалио.

Последњи је говорио генерал г. Белић, који се у свом дужем лепом говору најпре захвалио г. Др. Белајчићу на поздраву, а потом у лепим потезима напико своје погледе на значај соколства доводећи га у везу с војском с којом има истоветне циљеве и предвиђајући све већи развој соколства на добробит целог словенства.

Вече је протекло у пријатном расположењу, а затим су се генерал г. Николајевић и остали гости срдечно опростили од домаћина. Д. Н.

* ТРАЖИМ ЧИНОВНИЦУ са знањем стенографије и дактилографије. Чиновнице са праксом имају предност. Понуде слати на адресу: Ивковић Нови Сад, Дунавска улица 14.

Ценовник огласа:

1 цм. на 1 ступцу у рекламном делу . . . . . Дни. 8—
1 цм. на 1 ступцу у текстовном делу . . . . . Дни. 12—

Мали огласи:

до 15 речи са државном таксом Д. 10— свака даља реч Д. 1—

ПОТОМЦИМА СТАРИХ Новосадских породица.

Годинама већ израђујем опширну историју Новог Сада, нарочито српског Новог Сада. На основу темељних проучавања његова архива, приказате се интересантна и културно значајна прошлост овога града. Дobar део те прошлости биће изнесен у облику Новосадских Биографија које ће се штампати већ године 1935. У тој књизи ће бити дати нови, досад непознати подаци за биографије Новосађана који су знаменити било по улови коју су имали у историји Новог Сада, било својим учешћем у културним прегнућима Срба, па и свих Јужних Словена; да ће се подаци о њихову пореклу и потомству. Према томе, у књизи Новосадских Биографија ће се говорити о овим породицама и личностима:

Авакумовићи, Аврамовићи, Адамовићи, Андрејевићи, Атанасијевићи, Бајци или Бајчевићи, Бале, Божански, Богдановићи, Бошковићи, Бранковићи, Брежовски, Бугарски, Веселиновићи, Витковићи, Вујановски, Вујићи, Вукотранковићи, Вуковићи, Вучетићи, Голуби, Грујић, Давидовићи, Ђуро Даничић, Дерре, Никола Десанчић, Дамићи, Дожићи, Дуке, Ђурковићи, Жижићи, из Кумана Јане, Илићи (Кодеоци), Исаковићи, Исекуц, Јанковићи, Јечинци, Јефтићи, Јовановићи, Јулинци, Калићи, Камбери, Капдеморти, Каулици, Кесерићи, Кирјаковићи, Клачаци, Кодеоци, Ковдорози, Константиновићи, Кербери, Лазар Лазаревић, Ланг Лепојовићи, Летићи, Личанин, Георгиј Магарашевић, Мандићи, Марковићи, Маринковићи, Маслакови, Данило, Медаковић, Миланковићи, Миковићи, Мијатовићи, Малетићи, Јован Миљивојин, Милорадовићи, Милутиновићи, Миросављевићи, Михајловићи, Јован Мишковић, Петар Момчиловић, Стефан Монастерли де Каполна, Јован Мушкатировић, Недељковићи, Ненадовићи, Марта Нешкова, Нешковићи, Николићи, Новаковићи, Огњановићи (Кртомесићи), Орфелини, Остојићи, Павловићи, Пајевићи, Пасковићи, Јозеф Пауз, Пашњани, Петровићи, Петровићи иначе Топаловићи, Печеновићи, Недељко Писаровић, Ползовићи, Полити, Попадићи (Миша и Пера), Поповићи, Поповићи Пеци, Путници, Радиновићи, Радишићи, Радовановићи, Сузана Радојчић, Рајковићи иначе Грбији, Рацковићи, Рашковићи, Лазар Рубешић, Радонићи, Савићи, Саплонцаи, Саранде, Срвијски, Симићи, Стајићи, Димитрије и Марија Станисављевић, Стефановић, Василије Стодиновић, Стојановићи, Стратимировићи, Максим Таборовић, Јован и Марија Трандафил, Трифковићи иначе Сибинкићи, Ференци, Форовићи, Игнац Хајл, Хаџићи, Херлери, Каспар Хермав, Христићи, Хубери, Чакре, Чарнојевићи, Јозеф Шамисов, Франц Шаме, Шафарци, Шивићи, Шилићи, Шифмани и Станислав Шумарски.

Рађене на основу само једног, за њих свакако најважнијег, архива, те биографије не ће бити потпуне. Али би се могле

знатно допунити подацима из породичних архива, нарочито писмима. Писац ових биографија не би мирне савести приступио штампању истих, да није претходно позвао потомке споменутих породица да му пошаљу (оригинале или тачне преписе), ради употребе, оне документе, каквима располажу само

домаће архиве. Овим путем он позива свакога који има података о прошлости Новог Сада да му помогне како би историја културног центра била што боље и потпуније позната, кад Нови Сад, 1948 године, буде славио две стотине година од постанка свог.

Проф. Ваца Стајић.

Успомене на Соколске дане у Сарајеву 1934 године

Испољанском силовом изражена је радост, ополност и драганост у чврсте фаланге веселника збијених Сарајлија, који сатима истрајаше на јунској преподневној сунчаној жеви, да би братски срдечно и достојно дочекали и поздравили триумфално надирање јунака ових историских дана, Сокола из свих крајева миле нам Отаџбине.

Као оркан устремљен сазнањем, да смо сви своји, и као такви снажни, проламао се је у дубини душе и раздраганим срцима чуван поздрав исконски снажан. Трократно „здрavo“! кратко и отсечено, као плотун непробојних фаланга пролажало се је кроз азурно летње плаветнило романтичног Сарајева. Здрavo да сте! Невесњици, Шумадинци, Војвођани, и сви Ви остали млади поборници увек младалачке идеологије Прага, Ср, Карловаца, Загреба и осталих жарих идеја, која фасцинира сваког Југословена, који поштено и несобично мисли и жели добро Отаџбини.

Заталасао се је мирисни пролетњи аер над ведрим Сарајевом од поклича младости. И мистика хладовитих, мрачних и сочних дубрава древнога Требевића, високе те планине, ускомешала се од тутња свечаваго параднога марша, песме и музике младога и елитнога нараштаја Југословенскога Сокола.

Са пуним недрима цвећа и зеленила наступиле су Соколице ведре, пуне осмеха и драгане. И ниједан од бачених цветова није промашио. Брижљиво сачувани они ће добити почасно место крај иконе.

Народни геније проборно је. Речи његове допирале се до недоступних висина и врлети околних планина, тамо где се вију нечујна кола вила чаробница, а отуда као сорданиран ехо одламале су се и враћале цвећем посутих гробовима Принципа и другова, у слободи великих а у ропству још већих наших хероја мученика.

Проглас Младе Југославије

Југословенска национална омладино — ЗБОР!

Национална омладинска организација „Млада Југославија“ позива све своје старе чланове, пријатеље, поверенике и симпатизере под развијену заставу, која чека борце који ће својим младим снагама и неустрашивим срцима кренути путем нових борби, до коначне победе високих циљева и идеологије шестојануарског манифеста свога Краља.

Време и дужности зову нас. Треба да се пренемо из сна и да снажним мишицама покренемо точак догађаја, тражећи нови пут светлости, који води препороду нашега сељака, обез-

Славјанска сетна и заводљива мелодија увек свежег шлагера — Црвен фес и медна уста, удрагана мога. Ој мамо мамице! — још дуго и дуго певаће се и обнављаће успомене на ополне вечери, када су се и на приснији и мање свечан начин манифестовала спознања, да смо си мили и драги, и колико се разумемо спојени у овој узвишеној мисији. Не деле нас ни психичке ни физичке различитости.

Пева се она и певаће се као успомена на младалачки лудо и брзо прохујале послеслетске ноћи широм свежег и хладовитог зеленила увек у роси блиставог љупког Сарајева.

Трешти радио изпред градског подрума. Лелуја се у лакој ритму музике младеж на корзу. Слушају се са заносом сентименталне севдалинке испеване испод Романије, Требевића и на обалама хучне Миљачке. И певају их у једном јединственом хору, домаћи и гости из свих крајева, и ствара се уверење да је сва лепота у томе, када се данашњица посматра кроз оптимизам и жеље које прожимају задихана младалачка срца.

Оживеле су, и те како, и оне горње кривудае улице испод Требевића, где се као у некоме неприкосновеном националном музеју брижљиво чувају верске и обичајне традиције наше браће Муслимана. Фереце, фесови и избелело као костури спомен камење на стародревним гробљима њиховим. У вечерњи сутон посматрају они грандиозно илуминисан стадион. Мерхаба Суља ага! Селам Ти Исмаил ага! Е виде ли и чули ово? И мој Мухарем са њима. Носи Ти барјак. Е нека га и нека му је берићетно и сретно!

Аве Југославија! Кличе ти омладина ведра, чедна и сигурна у себе.

Поздравља те једином и силовом жељом, да би вазда сретна била!

Јован Лакић.

цају на организацију „Млада Југославија“, јер то су дела само мрачних и проданих душа прожетих авационалним духом којима сваки наш успех смета и којима наше јачање значи губљење тла испод ногу.

Наша је права задаћа и жеља, да Југославија пружи хлеба прво својим синовима, који су спремни да свагда и на сваком месту послуже своје Краљу и Отаџбини и који својим радом и свежим снагама узимају активног учешћа у изградњи и јачању наше слободне Отаџбине.

Ти синови Велике Југославије имају предност и друштво је дужно да о томе води рачуна и издаје начине да се најпозитивније снаге нашег народа сачувају Отаџбини, а не да постану плен каквих демагога било из табора дефетиста било интернационалиста.

Позивамо под нашу заставу сваког оног, који сматра да је дорастао сарадњи за извршење дела као што су циљеви Младе Југославије и који верују у себе, јер само такви људи не биће истрајни до конца борбе и моћи да славе нашу победу, — победу југословенске мисли, триумф југословенске националне свести и снаге! Они ће са гордошћу моћи да показују на свој рад, а верујемо да ће и Отаџбина знати ценити резултате таковог позитивног рада.

Будимо и ми чиниоци чиниће рад обележити наша историја и који ће служити за углед нашим синовима и потомцима. Покажимо целом свету, да нове генерације југословенске омладине нису мртве, већ да будно чекају час акције, а њихови животи су свагда спремни да буду положени за Дом Карађорђевића и Велику Југославију.

„Млада Југославија“ позива под развијену заставу све искрене националисте, да се јаве и заузму сваки своје место у строју који се постројава!

Наше време је дошло и стога Југославенски Омладинци Збор!

За све информације и упите обратити се на „Млада Југославија“, Загреб Јелачићев трг број 8/II.

СЛАДОЛЕД најбоље врсте, за пола динара, динар и 2 динара, можете добити у новоотвореној Дорнштетеровој сладоледници Нови Сад, Порта 3.

Потера за две крушке

У прошли петак су могли чути пролазници Дунавске улице речи: Ватајга! На чега је појурила цела руља беспосличара да помогну ухватити опасног лопова, провалника, дефранданта — како су сви мислили.

И шта би? Место разбојника и обијача пред њима је трчао један заплашен шегрт, који је у пролазу увео две крушке. Да је који милион агробио зацело би боље прошао.

Бога ми, чудна су то времена у којима мали кривци најгоре прођу.

Међутим, за њега је то било добро и зацело му више никада неће пасти на памет да туђе дира, то је дозвољено другима, са којима зацело неће руле трчати на викати: држ га, ватај га.

Војна академија у рангу универзитета

Њ. В. Краљ подигао је ранг наше Војне академије у Београду на степен универзитета. Ово одликовање и унапређење знак је признања које је наша Војна академија с правом заслужила, јер је како у пређашњој Србији тако и сада после рата нашој држави дала огроман број најодличнијих официра наше дичне војске.

После кратке паузе отвориће се опет капије наше Војне академије, која ће на јесен примити поново 300 нових питомца, а ови морају имати вишу средњу школу са матуром; школовање ће трајати 3 године.

Наша Војна академија ће са овако подигнутим својим рангом наставити успешно припремање нашег официрског кора, који ће добити од сада још више образовање у рангу факултета.

Унапређење ранга наше Војне академије има велики и општи значај напредовања наше државе.

ДА ЛИ ЗНАТЕ, ДА КЊИЖАРА „СЛАВИЈА“ има све савремене КЊИГЕ?

Замена обвезница ратне штете

У смислу Правилника за замену обвезница лутријске 2 $\frac{1}{2}$ % државне ренте за ратну штету (Сл. Нов. 130/9 од јула 1934 год.) први купон са нових обвезница плаћа се од 1 августа 1934 год. а извлачење за погодитке истих обвезница обавиће се 1 септембра 1934 године.

Скреће се пажња имаоцима истих обвезница и препоручује да у свом личном интересу, своје обвезнице старе емисије замене новим обвезницама пре 1 августа 1934 године да неби изгубили своја права и повластице које се односе на интересну и лутријску службу.

Молбе за замену прима Пореска Управа за град — сваког дана од 8 до пола 12 часова пре подне.

Новосадске вести.

— Вашар у Новом Саду. Редован марвени и занатлијско-трговачки вашар у Новом Саду одржаће се 9 и 10 августа 1934 године на Пирошком путу поред реформатског гробља. Све занатлије и трговци са сталним пословним местом, као и они без сталног пословног места, који долазе продаје ради на вашар, дужни су своју обртну исправу собом понети; у противном случају неће им се продаја на вашару дозволити.

— Ванредна скупштина. Удружење занатлија за град Нови Сад и општине Каћ, Бачки Јарак, Руменку и Беоцину у Новом Саду одржаће у недељу 29 јула 1934 године у 9 часова пре подне ванредну главну скупштину у просторијама Задруге Срба занатлија новосађана.

Штампарија Душан Чампраг и Друг Нови Сад, Краља Петра улица 3.

Зашто да Вас муче и да Вам досађују Ваши несретни жуљени! Набавите још данас за 10 динара одлично опробано сретство из ДРОГЕРИЈЕ ХИГИЈЕ КОСТА ЖИВОЈНОВИЋ Новисад Трг Ослобођења број 2 и Булевар Краљице Марије.

НОВОСАДСКИ ОКРУЖНИ СУД

Пословни Број Ст. 37/1934-8.

ПРОГЛАС

Закључком Апелационог Суда у Н. Саду Бр. Пк. 1354/1934/6 од 11 јула 1934 године, отворен је стечај над имовином дужника Др Сатлер Матије, чије је занимање лекар, бравниште Нови Сад, те одредио попис и процену целокупне покретне и непокретне имовине дужника.

За стечајног судију одређен је Др. Гавела Александар а за заменика Др. Непокој Руде, за управитеља стечајне масе Др. Тодоровић Константин адвокат из Новог Сада.

Први збор веровника одређује се за дан 30 јула 1934 године у 9 сати у службеним просторијама стечајног судије (соба бр. 64 I. спрат) у сврху бирања веровничког одбора, на који се веровници позивају с тим да донесу исправе, којима ће своје тражбине вероватним учинити.

Позивају се стечајни веровници, да своје тражбине под теретом губитка права на намирење из стечајне масе пријаве суду надлежном по члану 116/9 ст. 1 стечајног закона закључно до дана 25 августа 1934 и то у случају да о њима тече парница. Писмена пријава подноси се у два примерка. Њима се прилажу преписи исправе и онда, када је она поднесена изворнику. За накнадне пријаве одређене се нарочито рочиште, услед чега настали трошкови у смислу 120 чл. стечајног закона биће разрезани на веровнике, који су пропустили општи рок за пријављивање. Стечајни веровници, који своје пребивалиште или своје станиште имају у иностранству, морају именовати суду пуномоћника за доставе који пребива у нашој држави, иначе њега ће поставити стечајни судија на трошак и опасност стечајног веровника (§ 116 стечајног закона).

Опште рочиште за испитивање тражбина одређује се за дан 10 септембра 1934 године у 9 сати у просторијама горе именованог стечајног судије.

Опомињу се лица, која имају предмете стечајне масе, или су дужници стечајног дужника, да стечајном дужнику ништа не извуче или плате, већ да дотичне ствари односно дуг и своја излучна и разлучна права одмах пријаве управитељу стечајне масе.

За даља објављивања одређују се „Службене Новине“.

Овај се проглас има прибити на свима таблама и у просторијама означеним у 80-ом § у стечајног закона.

Један извод из прогласа објавиће се у „Службеним Новинама“ и у листу „Нови Сад“, који ваљази у Новом Саду.

Окружни Суд у Новом Саду, одељење VI. дана 16. јула 1934.

Др НОВАК с. р. судија.

ВЕЛИКИ ИЗБОР!

ВЕЛИКИ ИЗБОР!

Alstina

Краља Петра ул. бр. 25. НОВИ САД. Краља Петра ул. бр. 25.
Стигле су нам летње ципеле уз најповољније цене

Оглас.

Месни школски одбор у Новом Саду расписује лицитацију за видарске послове на зградама основних школа у Новом Саду. Трошковници се могу добити сваки дан од 9 до 11 часова у канцелирији школског одбора (Футошка 13). Лицитација ће се одржати у градском грађевинском одељењу 21 јула 1934 године пре подне у 11 часова. Оферт треба предати у затвореном и запечаћеном коверту најдаље до 10 часова на дан лицитације.

ШКОЛСКИ ОДБОР.

Изврш. број 442/1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 г. објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду, донесеног под бројем 13711/1932, у корист тражиоца извршења Шварц Иван из Београда (кога заступа Бранислав Бењак адвокат из Новог Сада) против извршеника из Новог Сада за наплату 1000 дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пенидби под бр. Гн. 13711/1932 и процењене на динара 16.000 и то: машинерије.

Јавна ће се дражба одржати на дан 28 јула 1934 у 3 сата после подне у Новом Саду, у Мушицковој улици 20

Нови Сад, 30 јуна 1934.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ

Изврш. Бр. 230/1933

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу § 102 зак. чл. 60 из 1881 год. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем И. 670/1933, у корист тражиоца извршења Јадран, велетрговина папира из Загреба (кога заступа Др. Циприс) против извршеника из Новог Сада за наплату 13.720 дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари пописане у записнику о пенидби под бр. Гн. И. 670/1933 и процењене на динара 24.000 и то: дућанска намештаја: пултота, стелажа, тинтарница, оловака, 1 каса.

Јавна ће се дражба одржати на дан 24 јула 1934 године у 11 часова пре подне у Новом Саду, Краља Петра 1.

Нови Сад, 30 јуна 1934.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ

Изврш. Бр. 281/1932.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. LX. 1881. објављује, да ће услед решења Среског суда у Н. Саду, донесеног под бројем 6012/1930, у корист тражиоца извршења Банчић Јована, власника фијакера из Новог Сада (кога заступа Др Тапавица Ђорђе адвокат из Новог Сада) против извршеника из Новог Сада за наплату 2.450 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пенидби под бр. Гн. 6515/1932 и процењене на динара 30.000 и то: аутомобил на такси.

Јавна ће се дражба одржати на дан 31 јула 1934 у 10 $\frac{1}{2}$ сати пре подне у Новом Саду, на такси.

Заплењене покретнине на основу § 230 овршног закона из 1930 године могу се продати испод једне третице процењене вредности.

Нови Сад, 9 јула 1934.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ

Извршни Број 90/1934

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем 9807 из 1931, у корист тражиоца извршења Здравка Малнар трговца из Шида, (кога заступа Др. Станковић Василије адвокат из Новог Сада) против извршеника из Кулпина за наплату 200 динара главнице и припадака на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари пописане у записнику о пенидби под бројем Гн. 9807/1931 и процењене на динара 6.375 и то: библијар, апарат за точење пића са шанком и пивским апаратом, собни намештај и радио апарат.

Јавна ће се дражба одржати на дан 21 јула 1934 у 2 сата после подне у Кулпину у радњи и у кући овршеника, кућа број 228.

Заплењене покретнине на основу § 230 овршног закона из 1930 године неће се продати испод $\frac{1}{3}$ процењене вредности.

Нови Сад, 5 јула 1934.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ

ДРВО-УГАЉ-КОКС

Д. Бјелић Н. Сад

Шtrand пут - Телефон 31-44